

נגנבות מדי שנה -

אינן מחגלות - ובמוסכים

במצב הרוס - וזיגל

ורק 3 גנבים נעצרו

מוכרים את חלקיהן בגלוי

הוזעק לפתור הבעייה

גנבי המכוניות

ו"ח ועדת שימרון התפרסם כי עיקר תודות לגילוי או איגלויו — את ממדי הפשע המאורגן בישראל. פירסום הדו"ח עורר התייחסות מישטרית היסטורית, שהבטיחה בפה-מלא אירגון מחדש במחוזות המישטרה, ביטול מחוזות אחדים ותיגבור היחידות הלוחמות בפשע המאורגן.

אולם הספר עבי-הכרס המכיל את דו"ח ועדת שימרון, מתייחס גם — ובעיקר — לבעיות הקטנות, לפשעים שאינם חשובים כאלה של הפשע המאורגן. לדבריהם המציגים קים לאורחים מדי יום ביומו. אחת מבעיות אלה היא המכוניות הנגנבות.

חברי ועדת שימרון יצאו מן ההנחה שהמישטרה אינה מסוגלת כלל לטפל ב" נושא גניבת המכוניות. הצעותיהם בנושא זה היו הצעות של לאחר-יאושו, ומהן ניתן להבין כי, לדעתם, המישטרה פשוט את הרגל בכל הנוגע לניסיונות למנוע גניבת מכוניות או מציאתן עם או בלי גנביהן. ועדת שימרון הסתפקה רק במתן הצעות לבעלי-מכוניות ולחברות הביטוח. היא הציעה לבעלי-מכוניות להתקין מער" כוח-אזעקה בריכבם, ולחברות הביטוח שלא להסכים לבטח מכוניות שאין בהן מערכת-אזעקה כזו.

לפני שבעות אחדים הופיעו בעיתונים מודעות, המציעות לבעלי רכב שריכבם ניגנב לפנות לחברה פרטית בשם הסורקים אשר תעזור להם, תמורת תשלום, למצוא

את המכונית. כמה צעירים הקימו חברה לאיתור רכב גנוב, ויאושו ותיסכולם של בעלי רכב רבים הביאו לפנות אליהם.

ולפתע התברר כי בכל-זאת אפשר ל" מצוא רכב גנוב במדינת ישראל. תמורת סך 1000 לירות, סכום המוחזר בסופו של דבר על-ידי חברת-הביטוח, נתגלו עד כה יותר מ-70 אחוים מהמכוניות הנגנבות שבעליהן פנו אל הסורקים.

מצב זה עורר פליאה לא רק מצד בעלי-הרכב, אלא גם מצד אנשי המישטרה. קשה היה להם להבין כיצד חברה פרטית, שאין לה משאבים או סמכויות כמו אלה של המישטרה, הצליחה במקום שבו נכשלה מישטרת ישראל לחלוטין ובאופן חד-משמעי. קציני-מישטרה חששו עצמם נפ" געים, הפיצו שמועות כאילו אנשי הסורקים קיט קשורים עם הגנבים ועובדים עימם בשיתוף-פעולה מלא, וכי בכך יש להסביר את אחוז הגילויים הגבוה שלהם. המישטרה החליטה, "להתלבש" על בעלי החברה, אך חקירה מעמיקה שנערכה גילתה כי אצל הסורקים הכל כשר.

48 השעות

הגורליות

ישראל נגנבות מדי שנה כ-14,000 מכוניות. 40 בעלי-מכוניות מתעוררים

מדי בוקר ומגלים כי פריט-הרכוש, שבדרך כלל הוא היקר ביותר שברשותם, פשוט נעלם. אם מעריכים מחיר ממוצע של מכונית ב-100,000 לירות, וזו הערכה נמוכה משום שבדרך-כלל נגנבות מכוניות חדשות ומדגם יקר, הרי במשך שנה אחת נגנב רכוש בשווי של לפחות 1400 מיליוני לירות.

מתוך 14,000 המכוניות, לא נמצאות תוך שמונה חודשים מיום גניבתן, כ-2,000. פירושו של דבר שמדי יום מאבדים שישה בעלי-מכוניות את רכושם באופן מוחלט. מתוך 12,000 המכוניות שנמצאות, 8000 מתגלות כשהן במצב בלתי כשיר לנסיעה.

כדי להבין כיצד קורה שהמישטרה אינה מצליחה לאתר כל-ירכב גנובים במדינה כה קטנה, שאורך כבישיה כולם קטן מאורך כבישי העיר ניו-יורק לבדה, יש לבחון את תהליך הפעולה המישטרית מייד אחרי שנגנב כל-ירכב.

בעל-רכב המגלה כי מכוניתו נגנבה ממחר, אם הוא תושב תל-אביב, לטלפן למוסך גוררי המכוניות של המישטרה, בתיקוה שהמכונית נגררה ולא נגנבה. אחרי שמתברר לו כי ידם של גוררי המישטרה לא היתה במעל, הוא ממהו לטלפן לתחנת-המישטרה הסמוכה לביתו כדי לדווח על גניבת המכונית.

כאן הוא נתקל בהפתעה הראשונה. המישטרה אינה מוכנה לקבל הודעות על גניבת מכוניות דרך הטלפון. למרות שאין

לו עוד מכונית, נדרש האזרח לגשת לתחנת-המישטרה באופן אישי, לבזבז זמן — שהוא משמעותי ביותר לגבי הסיכוי למצוא את המכונית הנגנבה — למלא טפסים ארוכים ומייגעים, ולעמוד בחקירה שבמהלכה הוא מבין, מן השאלות ומהבעות פניו של השוטר החוקר, כי מעטים סיכויי לשוב לראות את מכוניתו.

אפשר היה לקוות כי לפחות אחרי שבעל הרכב יסיים את מילוי הטפסים ואת ה" עמידה בחקירה, תתחיל המכונה המישטרית לאיתור כל-ירכב גנובים לעבוד

חוקר זיגל תרופת-פלא

במלוא הקצב. אולם איתותו של הטיפול המישטרתי בעניין זה יכולה להוציא מן הדעת אפילו את האדם קר-המזג ביותר. תוך 24 שעות נשלח מיברק מן התחנה שבה הוגשה התלונה אל המחשב המישטרתי שבו רשומים מיספר הרכב וסוגו. אם אין טעות בדיווח, דבר שגם הוא קורה פעמים רבות, עוברות 24 שעות נוספות עד שחידת-המחשב של המישטרטה מתרגמת את המיברק לשפת המחשב, ורק אז נרשמת ומופיעה המכונית ברשימת המכוניות הנגנבות.

את הגנב

זה מצחיק

יידות, מחסומי-מישטרה וסוררים מישטרתיים אינם מקבלים כלל את רשימות הרכב הנגנב. אין ספק כי כל שוטר במישטרת ישראל עובר מדי יום ביומו ליד מיספר גדול של כל-ירכב גנב-בים, מבלי שיהיו בידו הכלים והנתונים לוודא אם רכב זה אוימנם גנוב או לאו. בעיר ניו-יורק, שבה נגנבים מדי-יום כלי-רכב רבים יותר מאשר במדינת ישראל כולה — אם כי באחוזים מצליחה ישראל, "לעבור" את ניו-יורק בהפרש גבוה — פולט המחשב מדי בוקר חוברת ובה רשימת כל כלי-הרכב הנגנבים שעדיין לא נמצאו, כשהם ערוכים לפי שלוש קטי

סופן של מרבית הגניבות: המכונית ננטשת במקום בודד